

ปีที่ 17 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน-มิถุนายน 2564

พฤติกรรมและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ BEHAVIOR AND PERCEPTION OF FOREIGN TOWARD LOCAL RESTAURANT IN CHIANG MAI PROVINCE

วันที่รับต้นฉบับบทความ: 8 เมษายน 2564

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ: 21 เมษายน 2564

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 5 พฤษภาคม 2564

ทิพย์วดี โพธิ์สีทิพวรรณ*
Tipwadee Phosittiphan
อภิไทย แก้วจรัส**
Apithai Keawjarus

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาใช้บริการร้านอาหารพื้นถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพศชายที่มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 30-39 ปี สถานภาพสมรส มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ต่ำกว่า 5,000 ดอลลาร์ และมีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปยุโรป พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่รู้จักและเคยรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และรู้จักผ่านอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่รับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยรับประทานอาหารประเภทขันโตกบ่อยที่สุด และให้ความคิดเห็นว่าอาหารพื้นถิ่นมีรสชาติอร่อย มีค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารพื้นถิ่นน้อยกว่า 200 บาทต่อครั้ง ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าราคาอาหารพื้นถิ่นอยู่ในราคาสมเหตุสมผล จึงทำให้เลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่น ส่วนการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าอาหารพื้นถิ่นมีรสชาติผสมผสาน จึงทำให้ชอบรสชาติของอาหารพื้นถิ่น อีกทั้งยังสามารถจดจำชื่ออาหารพื้นถิ่นได้

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว คณะพัฒนาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้
e-Mail: tipwadee5555@gmail.com

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการบริการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ สถาบัน
การจัดการปัญญาภิวัฒน์

โดยคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่มีคุณค่าทางโภชนาการ และเป็นที่รู้จักในสายตาของชาวต่างชาติ

คำสำคัญ: พฤติกรรมนักท่องเที่ยว, อาหารพื้นถิ่น, การท่องเที่ยวเชิงอาหาร

ABSTRACT

This research aims to study behaviors and perceptions among foreigners toward local in Muang district, Chiang Mai province. The researchers used random sampling method. The samples consisted of 400 foreign tourists who experienced food at the local restaurants in Chiang Mai province. A questionnaire has been used to collect data from those foreign tourists. The statistic was used to analyze the data in this research included: frequency, percentage, and hypothesis testing by Chi-Square. This research showed that; the number of the male who filled the questionnaire is greater than the foreign tourists of the female. Most of those participants were married, between 30-39 years old, held a bachelor's degree, income below \$5,000 us dollars, and traveled from European continental. Most of the research samples who filled in the questionnaire knew and used to have local food at the local restaurants in Chiang Mai province. They knew the food from the internet and had the local food there once per week. The dish they ate most frequent is "Khan Tok" was delicious. The price of the local food less than 200 baht per meal. Most of them thought that the price was reasonable and chose to have local food instead of international ones. Most of the research samples who filled in the questionnaire thought that the local food had many tastes and liked those tastes. They could remember the names of the food contained essential nutrients were well known to foreigners.

Keywords: behavior, local food, gastronomy tourism.

บทนำ

ประเทศไทยถือเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางด้านอาหารการกินที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (gastronomy tourism) เป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยว

มาชิมอาหารรสเด็ด ณ แหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม อีกทั้งยังเป็นการสร้างวงจรอาหารที่สามารถสร้างอาชีพให้ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน อาหารถือว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่จำเป็นและยังเป็นตัวแทนของวัฒนธรรม อารยธรรม และประวัติศาสตร์ที่ยาวนานของแต่ละท้องถิ่น และในทุกเส้นทางการกินยังมีเรื่องราวเกี่ยวกับอภิปไตยทางอาหาร ความหลากหลายของอาหาร ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้พลังงาน ฯลฯ เข้ามามีส่วนร่วม อาหารจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสังคมที่ยั่งยืน มีส่วนเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของชุมชน ประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงอาหารจึงไม่เพียงแค่การดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสร้างอาชีพและความอยู่ดีกินดีให้กับท้องถิ่นอีกด้วย (ประชาชาติธุรกิจออนไลน์, ออนไลน์, 2562) จังหวัดเชียงใหม่ นับเป็นจังหวัดท่องเที่ยวหลักของประเทศไทยและเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางยอดนิยมสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วโลกที่โดดเด่นทั้งในเชิงวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของอาณาจักรล้านนาที่ยาวนานกว่า 700 ปี มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและเอกลักษณ์ด้านอาหารการกินทั้งอาหารพื้นถิ่นและอาหารระดับนานาชาติเหมาะแก่การเดินทางท่องเที่ยวในทุกฤดูกาลตลอดทั้งปี ซึ่งการได้รับการรับรองจากมิชลินถือเป็นเครื่องหมายแสดงถึงมาตรฐานด้านอาหารของจังหวัดเชียงใหม่ว่าเป็นที่ยอมรับในระดับสากล อันจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้ ททท. สามารถขับเคลื่อนการกระตุ้นค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในด้านอาหาร และพัฒนาต่อยอดสู่การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (gastronomy tourism) ในพื้นที่ต่อไปได้ (มติชนออนไลน์, ออนไลน์, 2562)

นอกจากแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์และความสวยงาม แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์มีศิลปะวิถีชีวิตของชาวล้านนาที่มีความโดดเด่นแล้ว อาหารพื้นถิ่น (ล้านนา) จังหวัดเชียงใหม่ ยังเป็นอาหารที่มีเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะตัวด้วยรสชาติที่ไม่เผ็ดจัด จึงทำให้เป็นที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาลิ้มลองอาหารเหนือหลายอย่าง เช่น แกงฮังเล ใส่อั่ว ลาบคั่ว ข้าวซอย ฯลฯ จะเห็นได้จากการมารับประทานอาหารแบบขันโตก การไปเรียนรู้การประกอบอาหารพื้นถิ่น ตลอดจนการไปรับประทานอาหารพื้นถิ่นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งบางร้านอาหารมีรสชาติที่เป็นรสชาติดั้งเดิม บางร้านมีรสชาติที่มีการเปลี่ยนแปลงปรับให้เข้ากับชาวต่างชาติ บางร้านอาจจะไม่ได้มาตรฐานในด้านความสะอาดหรือสุขลักษณะ เพื่รองรับการท่องเที่ยวเชิงอาหารในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการศึกษาพฤติกรรมและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อประโยชน์ในการสร้างมาตรฐานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอาหารของจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์มีผลต่อพฤติกรรมในการเลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่
2. ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์มีผลต่อการรับรู้ในการเลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีประชากรคือนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมารับประทานอาหารในร้านอาหารพื้นถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แท้จริงว่ามีเท่าใด เลือกใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) โดยหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีไม่ทราบจำนวนประชากรแน่นอน (infinite population) ตามสูตรของคอคเรน (Cochran, 1977, p. 76) ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามแบบ Likert Scale ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และ 3) ระดับการรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนากับข้อมูลเชิงปริมาณทางด้านประชากรศาสตร์ พฤติกรรมและระดับการรับรู้ และทดสอบสมมติฐานด้วยไคสแควร์

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 30-39 ปี มีสถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 ดอลลาร์ และมีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปยุโรป

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่บริโภคอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่รู้จักอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 96.50 เคยรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 392 คน คิดเป็นร้อยละ 98.00 โดยรู้จักร้านอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่จากเพื่อนแนะนำ จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมาคือ รู้จักร้านอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่จากอินเทอร์เน็ต จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 ส่วนใหญ่รับประทานเมนูอาหารขันโตก จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 รองลงมาคือรับประทานไส้อั่ว จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 ลาบเมือง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.20 ฮังเล่ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 น้ำเงี้ยว จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 น้ำพริกอ่อง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 น้ำพริกหนุ่ม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 และข้าวซอย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 โดยรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.20 รองลงมาคือ 2-3 วัน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.80 และคิดว่าเมนูอาหารพื้นถิ่นที่รับประทานมีรสชาติอร่อย จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 71.50 รองลงมาคือ รับประทานเมนูอาหารพื้นถิ่นจากการแนะนำ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 มีค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารพื้นถิ่นน้อยกว่า 200 บาท จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 62.20 รองลงมาคือ มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 200-500 บาท จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 31.80 คิดว่าราคาอาหารพื้นถิ่นมีราคาถูก จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 ตามด้วยอาหารพื้นถิ่นมีราคาที่สมเหตุสมผล จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.30 ส่วนใหญ่เลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่นเพราะมีรสชาติอร่อย จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 78.50 รองลงมาคือ อยากลอง/หาประสบการณ์ใหม่ ๆ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 โดยจะกลับมารับประทานอาหารพื้นถิ่นซ้ำ จำนวน 385 คน คิดเป็นร้อยละ 96.80 และจะบอกต่อเรื่องอาหารพื้นถิ่นให้เพื่อนชาวต่างชาติทราบ จำนวน 392 คน คิดเป็นร้อยละ 98.00

ส่วนที่ 3 การรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีการรับรู้ทางด้านรสชาติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.21) โดยชอบที่เป็นรสชาติผสมผสานอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.45) การรับรู้ทางด้านการจดจำชื่ออาหารพื้นถิ่นได้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.16) โดยการเรียนรู้ทางด้านคุณค่าทางโภชนาการของอาหารพื้นถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.25) และการรับรู้ด้านอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่เป็นที่รู้จักในสายตาของคนต่างชาติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35)

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่

1. เพศ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านการรู้จักอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และด้านคิดว่าจะบอกต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านเคยรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่บ่อยแค่ไหน ด้านเมนูอาหารอะไรที่รับประทานบ่อยที่สุด และด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นที่ชอบรับประทานมากที่สุด มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารพื้นถิ่น ด้านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับราคาอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านทำไมจึงเลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และด้านคิดว่าจะกลับมารับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ซ้ำหรือไม่ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. อายุ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรู้จักอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และด้านเคยรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านรู้จักร้านอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่จากแหล่งใด ด้านรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่บ่อยแค่ไหน ด้านค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารพื้นถิ่น ด้านทำไมถึงเลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่าจะกลับมารับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ซ้ำหรือไม่ และด้านคิดว่าจะบอกต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านเมนูอาหารอะไรที่รับประทานบ่อยที่สุด ด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นที่ชอบรับประทานมากที่สุด และด้านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับราคาอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. อาชีพ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรู้จักอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเคยรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และด้านคิดว่าจะบอกต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านรู้จักร้านอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่จากแหล่งใด ด้านเมนูอาหารอะไรที่รับประทานบ่อยที่สุด ด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นที่ชอบรับประทานมากที่สุด และด้านค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารพื้นถิ่น มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้าน

รับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่บ่อยแค่ไหน ด้านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับราคาอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านทำไมถึงเลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่าจะกลับมารับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ซ้ำหรือไม่ และด้านคิดว่าจะบอกต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. สถานภาพ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรู้จักอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และด้านคิดว่าจะบอกต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านเคยรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับราคาอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านทำไมถึงเลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และด้านคิดว่าจะกลับมารับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ซ้ำหรือไม่ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านรู้จักร้านอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่จากแหล่งใด ด้านรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่บ่อยแค่ไหน ด้านเมนูอาหารอะไรที่รับประทานบ่อยที่สุด ด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นที่ชอบรับประทานมากที่สุด และด้านค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารพื้นถิ่น มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรู้จักอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเคยรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรู้จักร้านอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่จากแหล่งใด ด้านเมนูอาหารอะไรที่รับประทานบ่อยที่สุด ด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นที่ชอบรับประทานมากที่สุด ด้านทำไมถึงเลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่าจะกลับมารับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ซ้ำหรือไม่ และด้านคิดว่าจะบอกต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่บ่อยแค่ไหน ด้านค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารพื้นถิ่น และด้านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับราคาอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

6. ระดับการศึกษา นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเคยรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่าจะกลับมารับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ซ้ำหรือไม่ และด้านคิดว่าจะบอกต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ไม่มีความ

ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านรู้จักอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรู้จักร้านอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่จากแหล่งใด ด้านรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่บ่อยแค่ไหน ด้านเมนูอาหารอะไรที่รับประทานบ่อยที่สุด ด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นที่ชอบรับประทานมากที่สุด ด้านค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารพื้นถิ่น ด้านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับราคาอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และด้านทำไมถึงเลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

7. สัญชาติ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีสัญชาติแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์มีผลต่อการรับรู้ในการเลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่

1. เพศ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีเพศแตกต่างกันมีการรับรู้ต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่าสามารถจดจำชื่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่มีคุณค่าทางโภชนาการ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านคิดว่ารสชาติของอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นอย่างไร ด้านชอบรสชาติของอาหารพื้นถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ และด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่เป็นที่รู้จักในสายตาของคนต่างชาติมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. อายุ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีอายุแตกต่างกันมีการรับรู้ต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านชอบรสชาติของอาหารพื้นถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ และด้านคิดว่าสามารถจดจำชื่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านคิดว่ารสชาติของอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นอย่างไร ด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่มีคุณค่าทางโภชนาการ และด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่เป็นที่รู้จักในสายตาของคนต่างชาติ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. อาชีพ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการรับรู้ต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่ารสชาติของอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นอย่างไร ด้านชอบรสชาติของอาหารพื้นถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่าสามารถจดจำชื่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่มีคุณค่าทางโภชนาการ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่เป็นที่รู้จักในสายตาของคนต่างชาติ มีความสัมพันธ์

กันในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. สถานภาพ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีการรับรู้ต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่ารสชาติของอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นอย่างไร และด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่มีคุณค่าทางโภชนาการ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านชอบรสชาติของอาหารพื้นถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่าสามารถจดจำชื่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่เป็นที่รู้จักในสายตาของคนต่างชาติ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการรับรู้ต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่าสามารถจดจำชื่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่มีคุณค่าทางโภชนาการ และด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่เป็นที่รู้จักในสายตาของคนต่างชาติ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านคิดว่ารสชาติของอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นอย่างไร และด้านชอบรสชาติของอาหารพื้นถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

6. ระดับการศึกษา นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้ต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ทุกด้าน มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

7. สัญชาติ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีสัญชาติแตกต่างกันมีการรับรู้ต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่ารสชาติของอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นอย่างไร ด้านชอบรสชาติของอาหารพื้นถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่มีคุณค่าทางโภชนาการ และด้านคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่เป็นที่รู้จักในสายตาของคนต่างชาติ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านคิดว่าสามารถจดจำชื่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อร้านอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยมีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 30-39 ปี มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 ดอลลาร์ และมีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปยุโรป พฤติกรรม

ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่รู้จักและเคยรับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ และรู้จักผ่านอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่รับประทานอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยรับประทานอาหารประเภทขนมไทยบ่อยที่สุด และให้ความคิดเห็นว่าอาหารพื้นถิ่นมีรสชาติอร่อย โดยมีค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารพื้นถิ่นน้อยกว่า 200 บาทต่อครั้ง ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าราคาอาหารพื้นถิ่นอยู่ในราคาสมเหตุสมผล จึงทำให้ส่วนใหญ่เลือกรับประทานอาหารพื้นถิ่น โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติมีระดับการรับรู้รสชาติของอาหารพื้นถิ่นว่ามีรสชาติผสมผสาน ส่วนใหญ่ชอบรสชาติของอาหารพื้นถิ่น และคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่มีคุณค่าทางโภชนาการ สามารถจดจำชื่ออาหารพื้นถิ่นได้ และคิดว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่เป็นที่รู้จักในสายตาของคนต่างชาติ สอดคล้องกับนันทยา ตันตราสืบ และวรัชต์ มัธยมบุรุษ (2561) ที่ศึกษาวัฒนธรรมอาหารพื้นถิ่นสู่รูปแบบการท่องเที่ยวอาหารในจังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ พบว่าความแตกต่างของข้อมูลด้านประสบการณ์การรับประทานอาหารพื้นถิ่นล้านนาของนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีผู้ที่เคยรับประทานมากกว่าผู้ที่ไม่เคย โดยส่วนใหญ่มาจากการแนะนำของเพื่อน ญาติ และคนรู้จัก รองลงมา ได้แก่ สื่อออนไลน์ทั่วไป นิตยสารและวารสารท้องถิ่นที่แจกตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ถึงวัตถุดิบพื้นบ้านของแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างจากแหล่งที่อาศัยเดิมของนักท่องเที่ยว รวมถึงรสชาติของอาหารแต่ละจานที่มีความเป็นเอกลักษณ์สะท้อนถึงภูมิปัญญาดั้งเดิมของคนในยุคก่อนที่มีการประยุกต์เอาพืชผักพื้นบ้านมาปรุงเป็นอาหาร นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสถึงวัฒนธรรมของท้องถิ่นผ่านการรับประทานอาหารพื้นถิ่นแต่ละจาน เป็นที่น่าสังเกตว่านักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมอาหารพื้นถิ่นแบบจานเดียว เช่น ข้าวซอย เนื่องจากสามารถรับประทานได้ง่าย มีเครื่องแกงที่ผสมผสานให้เกิดรสชาติกลมกล่อม จึงส่งผลให้อาหารที่มีรสเครื่องแกงเผ็ดร้อนเป็นที่นิยมมากกว่าอาหารพื้นถิ่นล้านนาที่มีรสชาติโดดเด่นเพียงด้านเดียว อีกทั้ง พิรสรณ์ จิรพิชิตชัย และคณะ (2562) ที่ศึกษาการเสริมสร้างศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงอาหาร Gastronomy tourism: Street food กรณีศึกษา: ถนนเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติมาท่องเที่ยวและรับประทานอาหารเป็นจำนวนมาก โดยได้รับการประชาสัมพันธ์อาหารไทยจากหลายด้าน เช่น ประชาสัมพันธ์ทาง Social Network ลงสื่อตามนิตยสาร สื่อโทรทัศน์ และ e-Magazine ทำให้อาหารไทยเป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ หทัยชนก ฉิมบ้านไร่ และรักษพงศ์ วงศาโรจน์ (2558) ที่กล่าวว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักอาหารพื้นเมืองประเภทจานเดียว เช่น ขนมจีนน้ำเงี้ยว ข้าวซอย และพึงพอใจในรสชาติของอาหารพื้นถิ่นของภาคเหนือ

ด้านการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในด้านรสชาติอาหาร ด้านภาพลักษณ์ของอาหาร และด้านคุณค่าทางโภชนาการ เนื่องจากอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่เป็นสิ่งแปลกใหม่ไม่คุ้นเคย ทั้งในด้านรูปลักษณ์ รสชาติ รวมถึงเครื่องปรุงที่เป็นเครื่องเทศ ไม่ค่อยได้รับประทานบ่อย ซึ่งหมายความว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่สามารถสร้างให้เกิดความสนใจในอาหารพื้นถิ่น และเมื่อเกิดความสนใจก็จะนำมาซึ่งพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมาภรณ์ ชำนาญนา (2561) ที่พบว่า การท่องเที่ยวเชิงอาหารเป็นการผสมผสานของอาหารและเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่ ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงอาหาร ได้แก่ 1) ความสนใจและการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงอาหารของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีการรับประทานอาหารเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย 2) อาหารไทยในแต่ละท้องถิ่นมีความหลากหลายและมีอัตลักษณ์ของอาหารที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวแห่งต่าง ๆ พร้อมทั้งสร้างประสบการณ์จากการกินอาหารในแต่ละพื้นที่ได้ 3) นักท่องเที่ยวเห็นว่าอาหารไทยมีรสชาติอร่อยและสอดคล้องกับรสนิยมในการกินของนักท่องเที่ยวหลากหลายเชื้อชาติ 4) อาหารไทยสามารถนำไปต่อยอดในการทำธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงอาหารได้เป็นอย่างดี

ด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ นั้น เนื่องจากอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่เป็นสิ่งแปลกใหม่ไม่คุ้นเคย ทั้งในด้านรูปลักษณ์ รสชาติ รวมถึงเครื่องปรุงที่เป็นเครื่องเทศซึ่งไม่ค่อยได้รับประทานบ่อย อาจหมายความว่าอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่สามารถสร้างให้เกิดความสนใจในอาหารพื้นถิ่นได้ และเมื่อเกิดความสนใจก็จะนำมาซึ่งพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีสัญชาติแตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ นั้น เนื่องจากไม่ว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะมีสัญชาติใดก็ตามอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ก็เป็นสิ่งแปลกใหม่ไม่คุ้นเคย และลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันส่งผลต่อการรับรู้ต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ นั้น เนื่องจากพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ทำให้เกิดการรับรู้รสชาติอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนจะเกิดความชื่นชอบอาหารพื้นถิ่นหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการบริโภคของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเอง

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และการรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้น องค์การที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงหน่วยงานที่สนับสนุน ควรตระหนักถึงความสำคัญและให้การสนับสนุนโดยการนำผลจากการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาอาหารพื้นถิ่นทางด้านการท่องเที่ยวเชิงอาหาร ในจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

นักท่องเที่ยวต่างชาติยังรู้จักและให้ความสนใจต่ออาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ไม่มากนัก ถึงแม้อาหารประเภทขึ้นโต๊ะจะเป็นที่รู้จักและมีการรับประทานมากที่สุด แต่ยังไม่เป็นที่รู้จักหรือสนใจเท่าที่ควร จึงควรปรับกลยุทธ์ในการสร้างแรงจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวต่างชาติหันมาสนใจอาหารพื้นถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ให้มากยิ่งขึ้น โดยการเพิ่มสื่อประชาสัมพันธ์หรือเพิ่มประเภทอาหาร การปรับปรุงลักษณะที่ทำให้เกิดแรงจูงใจอยากรู้จัก สนใจและอยากรับประทานมากขึ้น หรือการสอดแทรกเนื้อหาข้อมูลเกี่ยวกับอาหารเข้ากับประเพณีวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ควรเพิ่มรายการเมนูอาหารพื้นถิ่นเป็นเมนูแนะนำตามโรงแรมที่พักต่าง ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวต่างชาติได้ทำความรู้จักและคุ้นเคยกับอาหารพื้นถิ่นมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น ภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย เพื่อได้ผลการวิจัยที่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมการบริโภคและการรับรู้อาหารพื้นถิ่นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
2. ควรศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นของภูมิภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย

บรรณานุกรม

ซูใจ คูหารัตน์ไชย. (2542). *สถิติเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร.

- นันทิยา ตันตราสืบ และวรัชต์ มัธยมบุรุษ. (2561). วัฒนธรรมอาหารพื้นถิ่นสู่รูปแบบการท่องเที่ยวอาหารในจังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์. *วารสารอารยธรรมศึกษาโขง-สาละวิน*, 9(1), หน้า 139-158.
- เบญจมาภรณ์ ขำนาญฉา. (2561). การท่องเที่ยวเชิงอาหาร: ศักยภาพและความเป็นไปได้เปรียบของประเทศไทย. *วารสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 24(1), หน้า 103-116.
- ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2562). *Gastronomy tourism กระจ่ายรายได้สู่ฐานราก* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.prachachat.net/tourism/news-317059> [2562, 5 เมษายน].
- พีรสรณ์ จิรพิชิตชัย และคณะ. (2562). *การเสริมสร้างศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงอาหาร Gastronomy tourism: Street food กรณีศึกษา: ถนนเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มติชนออนไลน์. (2562). *ททท. จัดหนักกระตุ้นท่องเที่ยวเชิงอาหาร ชวนชิม 50 ร้าน มิชลินเชียงใหม่* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: https://www.matichon.co.th/news-monitor/news_1828037 [2562, 5 เมษายน].
- หทัยชนก ฉิมบ้านไร่ และรักษพงศ์ วงศาโรจน์. (2558). ศักยภาพอาหารพื้นเมืองและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านอาหารพื้นเมืองจังหวัดน่าน. *วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ*, 11(1), หน้า 37-53.
- Cochran, William G. (1997). *Sampling techniques*. New York, NY: John Wiley & Sons.